EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.9.2021
COM(2021) 588 final

2021/0302 (NLE)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fördelning av de fiskemöjligheter som fastställs i genomförandeprotokollet (2021–2026) till partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Islamiska republiken Mauretanien

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Partnerskapsavtalet om fiske mellan Islamiska republiken Mauretanien och Europeiska gemenskapen undertecknades och började tillämpas provisoriskt den 8 augusti 2008, med en löptid på sex år. Avtalet har därefter förlängts automatiskt. Det senaste genomförandeprotokollet till partnerskapsavtalet om fiske, som hade en inledande löptid på fyra år (2015–2019), har förlängts två gånger, med ett år varje gång. Det löper ut den 15 november 2021[1]. På grundval av förhandlingsdirektiven[2] har Europeiska kommissionen fört förhandlingar med Islamiska republiken Mauretaniens regering (*Mauretanien*) i syfte att, på Europeiska unionens vägnar, ingå ett nytt partnerskapsavtal om hållbart fiske och ett genomförandeprotokoll. Förhandlingarna ledde till att ett avtal och ett protokoll paraferades av förhandlarna den 28 juli 2021.

Det nya avtalet löper på sex år från och med den dag då det i enlighet med artikel 20 i avtalet börjar tillämpas provisoriskt, dvs. den dag då det undertecknas av de båda parterna. Det förlängs automatiskt.

Det nya genomförandeprotokollet löper på fem år från och med den dag då det i enlighet med artikel 19 i protokollet börjar tillämpas provisoriskt, dvs. den dag då det undertecknas av de båda parterna. Det innehåller en bestämmelse om översyn under dess andra tillämpningsår i syfte att eventuellt anpassa fiskemöjligheterna och den ekonomiska ersättningen för dessa.

Syftet med förslaget är att fastställa hur de fiskemöjligheter som fastställs i protokollet ska fördelas mellan medlemsstaterna.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Det nya avtalets främsta mål är att skapa en aktuell ram för partnerskapet genom att hänsyn tas till prioriteringarna för den reformerade gemensamma fiskeripolitiken och dess externa dimension; syftet med detta är att fortsätta och förstärka det strategiska fiskepartnerskapet mellan Europeiska unionen och Islamiska republiken Mauretanien.

Genom protokollet kommer det att erbjudas fiskemöjligheter för Europeiska unionens fartyg i Mauretaniens fiskezon inom ramen för det tillgängliga överskottet och i enlighet med bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden liksom resolutioner och rekommendationer utfärdade av Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat) och Fiskerikommittén för östra Centralatlanten (Cecaf). Europeiska kommissionen har bland annat grundat sin förhandlingsståndpunkt på resultaten av en utvärdering av det tidigare protokollet (2015–2019) och en framåtblickande utvärdering av möjligheterna att ingå ett nytt protokoll. Utvärderingarna har gjorts av externa experter. Målet är även att stärka samarbetet mellan Europeiska unionen och Islamiska republiken Mauretanien för att främja en politik för hållbart fiske och ett ansvarsfullt nyttjande av fiskeresurserna i Mauretaniens fiskezon och Atlanten, i båda parters intresse. Detta samarbete kommer också att bidra till att skapa arbetstillfällen med anständiga arbetsvillkor, i enlighet med ILO:s konvention nr 188 om arbete i fiskenäringen.

---

[1] EUT L 404, 2.12.2020, s. 1.

[2] Förhandlingsdirektiven antogs vid rådets 3 418:e möte (jordbruk och fiske) den 22 oktober 2015.

I det nya protokollet fastställs för de två första tillämpningsåren samma fiskemöjligheter som i det nuvarande protokollet, med undantag för referensfångstmängderna för de två tonfiskkategorierna för vilka en marginell justering görs. Det rör sig framför allt om följande kategorier:

– Kategori 1 – Fartyg som fiskar efter kräftdjur utom languster och krabba: 5 000 ton och 15 fartyg.

– Kategori 2 – Trålare (utan frysanläggning) och bottenlångrevsfartyg som fiskar efter senegalkummel: 6 000 ton och 4 fartyg.

– Kategori 2a – Frystrålare som fiskar efter senegalkummel: 3 500 ton kummel, 1 450 ton sydkalmar, 600 ton sepiabläckfiskar för 6 fartyg.

– Kategori 3 – Fartyg som fiskar efter andra demersala arter än senegalkummel, med andra redskap än trål: 3 000 ton och 6 fartyg.

– Kategori 4 – Notfartyg för tonfisk: 14 000 ton (referensfångstmängd) och 29 fartyg.

– Kategori 5 – Spöfiskefartyg för tonfisk och långrevsfartyg: 7 000 ton (referensfångstmängd) och 15 fartyg.

– Kategori 6 – Frystrålare för pelagiskt fiske: 247 500 ton och 19 fartyg.

– Kategori 7 – Fartyg för pelagiskt fiske, utan frysanläggning: 15 000 ton (om de utnyttjas dras de av från volymen för kategori 6) och 2 fartyg.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förhandlingarna om ett nytt partnerskapsavtal om hållbart fiske med Mauretanien och dess genomförandeprotokoll utgör en del av unionens yttre åtgärder gentemot AKS-länderna, och hänsyn har särskilt tagits till unionens mål vad gäller iakttagande av demokratiska principer, god förvaltning och mänskliga rättigheter.

När det gäller Mauretanien ingår partnerskapsavtalet om fiske i en bredare ram för bilateralt partnerskap som omfattar olika områden, såsom utvecklingssamarbete, fred och säkerhet, god förvaltning, mänskliga rättigheter, migration, mänsklig utveckling, hållbar ekonomisk tillväxt och utveckling, inbegripet arbetsvillkor, miljö och klimatförändringar, samt politik för de yttersta randområdena.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden är artikel 43.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i vilken det föreskrivs att rådet på förslag av kommissionen ska besluta om åtgärder om fördelning av fiskemöjligheter.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förslaget avser ett område där Europeiska unionen har exklusiv befogenhet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget står i proportion till målet att fastställa en rättslig, miljömässig, ekonomisk och social ram för styrning av fiskeverksamhet som bedrivs av unionsfartyg i tredjeländers vatten, vilket anges i artikel 31 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken. Förslaget är i

överensstämmelse med dessa bestämmelser och de bestämmelser om ekonomiskt stöd till tredjeländer som fastställs i artikel 32 i den förordningen.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Under 2018 gjorde kommissionen en efterhandsutvärdering av protokollet för 2015–2019 till partnerskapsavtalet om fiske med Mauretanien samt en förhandsutvärdering av en eventuell förnyelse av protokollet.

I utvärderingarna konstaterades att det i unionens fiskerisektor finns ett starkt intresse av möjligheten att fiska i Mauretanien och att en förnyelse av protokollet skulle vara i båda parters intresse med hänsyn till fiskets betydelse för Mauretaniens ekonomi. En förnyelse av protokollet skulle också bidra till en bättre uppföljning, kontroll och övervakning samt till en bättre förvaltning av fisket i regionen.

För unionen är det viktigt att behålla ett instrument som möjliggör ett nära samarbete inom fiskerisektorn med en viktig aktör inom havsförvaltningen på subregional nivå, med tanke på storleken på den fiskezon som står under landets jurisdiktion. Stärkta förbindelser med Mauretanien kommer också att göra det möjligt att skapa allianser inom ramen för Iccat och i andra regionala organ, särskilt Cecaf. Vidare innebär detta att unionsflottan får fortsatt tillträde till en viktig fiskezon där fångststrategier kan spridas inom en flerårig internationell rättslig ram. För Mauretaniens myndigheter är syftet att upprätthålla förbindelserna med unionen för att stärka havsförvaltningen, erhålla ett särskilt sektorsstöd som ger finansieringsmöjligheter under flera år och, genom fartygsverksamhet, inleda en industrialisering av beredningssektorn för att diversifiera ekonomin.

- **Samråd med berörda parter**

Under utvärderingen samrådde kommissionen med medlemsstaterna, företrädare för sektorn, internationella organisationer i det civila samhället samt fiskeriförvaltningen och det civila samhället i Mauretanien. Samråd har också ägt rum inom den rådgivande nämnden för fjärrfiske.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen gav en oberoende konsult i uppdrag att göra efterhands- och förhandsutvärderingar i enlighet med bestämmelserna i artikel 31.10 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

- **Konsekvensbedömning**

Ej tillämpligt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget till förordning påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Detta förfarande inleds parallellt med förfarandena för rådets beslut om undertecknande på unionens vägnar och om provisorisk tillämpning av partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Islamiska republiken Mauretanien och genomförandeprotokollet till avtalet samt för rådets beslut om ingående av dessa akter. Denna förordning bör tillämpas så snart som fiskeverksamhet får bedrivas i enlighet med protokollet, dvs. från och med den dag då protokollet börjar tillämpas provisoriskt.

2021/0302 (NLE)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fördelning av de fiskemöjligheter som fastställs i genomförandeprotokollet (2021–2026) till partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Islamiska republiken Mauretanien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Det nuvarande partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Mauretanien[3] trädde i kraft den 8 augusti 2008 och är fortfarande tillämpligt. Det nuvarande genomförandeprotokollet till avtalet löper ut den 15 november 2021.

(2) Den 8 juli 2019 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med Islamiska republiken Mauretanien (*Mauretanien*) i syfte att ingå ett nytt partnerskapsavtal om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Mauretanien (*det nya partnerskapsavtalet*) och ett nytt genomförandeprotokoll till det avtalet (*det nya protokollet*).

(3) Förhandlingarna slutfördes med framgångsrikt och det nya partnerskapsavtalet och det nya protokollet paraferades den 28 juli 2021. Det nya avtalet kommer att ersätta det nuvarande partnerskapsavtalet.

(4) Den […] antog rådet beslut (EU) 2021/xxxx[4] om undertecknande av det nya partnerskapsavtalet och det nya protokollet, med förbehåll för att de ingås vid en senare tidpunkt.

(5) De fiskemöjligheter som fastställs i det nya protokollet bör fördelas mellan medlemsstaterna för protokollets hela tillämpningstid.

(6) Denna förordning bör träda i kraft så snart som möjligt med tanke på den ekonomiska betydelsen när det gäller unionens fiskeverksamhet i Mauretaniens fiskezon och nödvändigheten av att minimera avbrottet i verksamheten.

(7) Det nya protokollet kommer att tillämpas provisoriskt från och med den dag då det undertecknas, så att unionsfartygen kan fortsätta med fiskeverksamheten. Denna förordning bör därför tillämpas från och med den dagen.

---

[3] Rådets förordning (EG) nr 1801/2006 av den 30 november 2006 om ingående av ett partnerskapsavtal om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Mauretanien (EUT L 343, 8.12.2006, s. 1).

[4] Rådets beslut (EU) 2021/... av den … … (EUT L ..., ..., s. …).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De fiskemöjligheter som fastställs i protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om hållbart fiske mellan Europeiska unionen och Islamiska republiken Mauretanien för perioden 2021–2026 (*protokollet*) ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

(1) Kategori 1 – Fartyg som fiskar efter kräftdjur utom languster och krabba:

Spanien 4 150 ton

Italien 600 ton

Portugal 250 ton.

Vid ett och samma tillfälle får maximalt 15 fartyg i denna kategori befinna sig i mauretanska vatten.

(2) Kategori 2 – Trålare (utan frysanläggning) och bottenlångrevsfartyg som fiskar efter senegalkummel:

Spanien 6 000 ton.

Vid ett och samma tillfälle får maximalt 4 fartyg i denna kategori befinna sig i mauretanska vatten.

(3) Kategori 2a – Frystrålare som fiskar efter senegalkummel:

Spanien:

Senegalkummel 3 500 ton

Sydkalmar 1 450 ton

Sepiabläckfiskar 600 ton.

Vid ett och samma tillfälle får maximalt 6 fartyg i denna kategori befinna sig i mauretanska vatten.

(4) Kategori 3 – Fartyg som fiskar efter andra demersala arter än senegalkummel, med andra redskap än trål:

Spanien 3 000 ton.

Vid ett och samma tillfälle får maximalt 6 fartyg i denna kategori befinna sig i mauretanska vatten.

(5) Kategori 4 – Notfartyg för tonfiskfiske (14 000 ton – referensfångstmängd):

Spanien 17 årslicenser

Frankrike 12 årslicenser.

(6) Kategori 5 – Spöfiskefartyg för tonfisk och ytlångrevsfartyg (7 000 ton – referensfångstmängd):

Spanien 14 årslicenser

Frankrike 1 årslicens.

(7) Kategori 6 – Frystrålare för pelagiskt fiske:

Tyskland 13 038,4 ton

Frankrike	2 714,6 ton
Lettland	55 966,6 ton
Litauen	59 837,6 ton
Nederländerna	64 976,1 ton
Polen	27 106,6 ton
Irland	8 860,1 ton.

Under protokollets tillämpningsperiod ska medlemsstaterna förfoga över följande antal kvartalslicenser:

Tyskland	4
Frankrike	2
Lettland	20
Litauen	22
Nederländerna	16
Polen	8
Irland	2.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen för den händelse att vissa licenser kan komma att ställas till andra medlemsstaters förfogande.

Vid ett och samma tillfälle får maximalt 19 fartyg i denna kategori befinna sig i mauretanska vatten.

(8) Kategori 7 – Fartyg för pelagiskt fiske, utan frysanläggning:

Irland 15 000 ton.

Om dessa fiskemöjligheter inte utnyttjas ska de överföras till kategori 6 i enlighet med fördelningsnyckeln för den kategorin.

Vid ett och samma tillfälle får maximalt 2 fartyg i denna kategori befinna sig i mauretanska vatten.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den dag då protokollet undertecknas.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande